

SAREPTANYTT

Misjon Sarepta

03-2022

SAREPTA

"Herrens miskunn er det at det ikke er forbi med oss. Hans barmhjertighet har ennå ikke tatt slutt. Den er ny hver morgen, din trofasthet er stor."

Leder	s 2
Husmøte i Mutriku	s 4
Bibelsommer på Centro Sarepta	s 8
Sarepta sommerleir	s 12
Sareptasommer Fyresdal	s 15
Ettertanke: Misjon - forsamlinga sitt DNA	s 18

LEDER

Johannes Kleppa
Styreformann Misjon Sarepta

TEOLOGI OG FORKYNNING

Teologi kan vera vanskeleg, men det er viktig. Teologi kan oppfattast som teori, men det gjeld sjølve trua og livet. Kristen tru og kristent liv er umogleg utan ein teologisk basis. Det har vorte sagt at kyrkja sin teologi kjem til uttrykk i liturgien i gudstenesta, og at den personlege teologien kjem til uttrykk i bønnelivet.

Teologien kjem aller sterkast til uttrykk i forkynninga, både som basis for og innhald i forkynninga, og med tanke på føremålet og forkynninga som nådemiddel. Det er difor viktig å arbeida teologisk eller læremessig med tanke på forkynninga, særleg med tanke på forkynninga sin posisjon og verkekraft over tid.

Det er ikkje nok å seia at vi prioriterer forkynning, men vi må arbeida intenst med forkynninga sitt innhald. Vi må vera oss medvitne at forkynninga er nådemiddel, men då må forkynninga vera boren av Kristus Jesus og hans forsoningsverk.

Eg har nett lese ei bok av Jan Ove Ulstein, pensjonert dosent ved Høgskulen i Volda, om det som skjedde i kristen samanheng ved 68-opprøret og i tida etter, og ved slutten av boka skriv han treffande med tanke på forkynninga:

«Forkynning er noko anna enn tale om tru, det er tale til tru, gjerne med relevant handling som intenderte fylgje. På mange måtar er det i forkynninga den (kyrkjelege) teologien kjem i bruk.»

Ein teoretisk eller akademisk teologi er viktig, men han vert irrelevant og ei form for filosofi eller akademisk leik om han ikkje gir seg utslag i forkynning. Det er når teologien verkar til og gir seg utslag i forkynning, han er av verdi – men då er poenget at det er sann bibelsk teologi. Alle kristne arbeidslag og alle kristne forkynnarnar må difor arbeida grundig med den teologien som ligg til grunn for og kjem til uttrykk i forkynninga. Det gjeld også Misjon Sarepta og alle som har forkynnarpoppdrag her. Gjer vi ikkje det, vil vi over tid svikta oppdraget og kallet vårt.

90% AV BYGDA PÅ UNGDOMSKLUBB

Jeg er i Lebesby, 70,6 grader nord. Det er en ganske liten bygd, mest kjent for å være hjemsted til Lebesbymannen.

I kveld er det ungdomsklubb. Det er 9 ungdommer som møter opp. Det er 10 personer i den aldersgruppa som bor i området. Nils Borge Teigen og Peder Jensen er ledere. Ungdomsarbeidet har eksistert i over 40 år. I morgen skal jeg få være med på barneklubben. Også de møtes hver uke. Om ikke noen er syke, forventes det 100 % oppmøte.

Ikke mange bygder slutter de så sterkt opp om kristent barnearbeid. Det var en stor glede å få vitne om Jesus for disse unge. For noen generasjoner tilbake var dette ganske vanlig. Nesten alle gikk på søndagsskole. Alle fikk kristendom på skolen. Og mange gikk også på bedehuset. I dag får de unge som vokser opp nesten ingen påminning om at ingenting er viktigere enn vår relasjon til Gud. I Lebesby får de iallefall en påminning hver uke. Måtte Herren velsigne både ungdommen og lederene. Oftest er det ledere det står på i bygdene.

Vi trenger ikke reise langt for å være teltmakere. Det er tusenvis av bygder i landet vårt som ikke har noen barnegruppe. Be

om at høstens Herre kan drive arbeidere ut.

Tekst: Ole Andreas Meling

FULLT HUS PÅ SKOTHEIM

På Skotheim bedehus møtte det frem ca. 50 personer hver kveld. Dette er et bedehus de for få år siden lurte på om man måtte avvikle. Nå er det faste møter gjennom hele året på dette bedehuset. Også i juli var det bønne- og vitnemøte alle tirsdager kl. 19.30

Tekst: Ole Andreas Meling

HUSMØTE I MUTRIKU

Tolv år tilbake i tid, sitter fire søsken på et fly på vei over Atlanterhavet. Eldstemann er bare tolv år gammel. På vei bort fra sitt hjem, sitt folk og sitt land. På vei mot Spania, uten å vite hva som venter dem.

Vi kjente dem. De hadde gått fast i «Torre Fuerte», den Lutherske kirka vår i Santa Cruz, i to år. Hver eneste søndag. Foreldrene kom aldri til kirka. Men barna kom. Takket være en onkel som hadde dyp omsorg for dem. Han kjørte drosje til vanlig, en syv-seter. Etter at hans kone og datter hadde fått plass i bilen, hadde han fortsatt fire ledige plasser. Disse fylte han alltid opp med denne søskenflokket på fire.

Barna gikk på søndagsskolen. De lærte Jesus å kjenne. De lærte å be til ham. De hørte om ham, og sang om ham. Og ville alltid tilbake til kirka. Den var blitt en stor del av deres liv.

Alt skulle bli så annerledes. De havner i País Vasco,

helt nord i Spania. Eller Baskerland, som vi kaller det på norsk. I en liten fiskerlandsby som heter Mutriku. Der fantes det ingen evangelisk kirke. Heller ikke andre plasser i kommunen. Eller i nabokommunene.

I Spania hadde de heller ingen slektning eller nabo som var opptatt av at de måtte få høre om Jesus.

Årene gikk – men uten kirkegang, uten søndagskole og salmesang. Det er aldri evangeliske møter i Mutriku. All deres kontakt med bibel og kristendom var noen barndomsminner de hadde med seg fra Bolivia

Søskenflokket slo dypere og dypere røtter nord i Spania. De lærte seg euskari, språket som snakkes i País Vasco. De fikk seg utdanning og arbeid. Tre av dem har fått seg kjærester, to av dem har fått barn. Ytre sett har mye lyktes for dem, men de hører ikke lenger om Jesus. Det er ingen som forkynner for dem.

Vi hadde hørt om Mutriku.

Deres onkel i Bolivia hadde hørt rykter om at Sarepta hadde etablert arbeid i Spania. Og så tok han kontakt med ei bønn om vi kunne besøke denne søskenflokket, samt deres foreldre som ikke bekjenner kristen tro.

For drøyt to år siden hadde vi planlagt tur nordover i Spania til Mutriku, men så brøt det ut med covid og landet ble lukket. Kommunegrenser kunne ikke lenger krysses. Man kunne ikke lenger samles i private hjem.

Midt i august kom endelig dagen. «Has llegado» (du har ankommet) sier gps-en. Bølgene slår svakt mot stranden, og landsbyen med sine fem tusen innbyggere ligger badet i ettermiddagssol. I kveld er det tillyst husmøte i landsbyen.

På kjøkkenet hjemme hos en boliviansk familie. Husverten reiser vanligvis til Bilbao for å komme seg på møte. Det er fire timer i buss tur/retur hver eneste søndag, men det betyr ingen ting, på møte må

hun. Nå er det hun som har åpnet sitt hjem. Døra står åpen, helt øverst i den aller bratteste trappa jeg har sett i noe leilighetskompleks i Spania. Det er ikke vanskelig å kjenne seg velkommen. De har ringt rundt og invitert til møte. Fire stykker hadde kommet fra to ulike nabokommuner. Noen fra landsbyen. De tre fra den nevnte søskenflokket var til stede. For aller første gang på evangelisk møte på tolv år. Sistemann hadde kveldsvakt på jobb, og kom seg ikke fra. Det ble helt fullt, og bare med sitteplass til under halvparten av dem som kom.

Det ble en kveld jeg sent kommer til å glemme. En gitar ble tatt frem. Sangen ljømet ut gjennom åpne vinduer i leilighetsbygget. Det ble informert om og invitert til Centro Sarepta. Bibelen ble åpnet, og det ble forkynt ut fra Johannes 3:16. Talen ble filmet med mobiltelefon. En av møtedeltakerne ville så gjerne at også kona skulle få høre når hun kom hjem fra jobb senere på kvelden.

I etterkant av møtet så fortalte eldstejenta i søskenflokket litt om hvordan det hadde vært å komme til Spania. Til et nytt liv uten kirke og møtevirksomhet rundt seg. «Men vi var så små, at vi skjønnte ikke hva vi gikk glipp av», sa hun.

Vi krysset noen kommunegrenser utpå natten. De tilreisende måtte kjøres hjem. Siste buss var gått for lenge siden. Klokken var over tre på natta før vi var tilbake i Mutriku. Det ble noen ytterst få timers søvn, før kursen ble satt tilbake mot Costa Brava tidlig på morgenen.

Så har Sarepta fått seg en ny møteplass i Spania. Nye mennesker som skal følges opp. Og nye venner, som veldig gjerne vil at det blir nye husmøter, også i Mutriku.

Tekst: Jan-Tore Olsen

Nytt fra Sarepta medier

Ekteskapet

Sarepta si første bok, «Ekteskapet», har vorte godt motteken. Ho har vorte svært positivt meldt fleire stader, og fleire som har lese henne, har sagt at det er det beste dei har lese om ekteskapet.

Ein god del har også kjøpt boka på møte Sarepta har hatt, ikkje minst på sommararrangementa.

Boka er prisa lågt (kr 125), slik at prisen ikkje skal vera det store hinderet for å kjøpa boka. Boka er fin til eige bruk, men ikkje minst å gje til folk i familien eller andre, særleg unge og nygifte. Den eldre generasjonen vil også ha glede og nytte av boka.

Adventstankar

Sarepta har ei ny bok på beddingen. Det gjeld ei adventsbok, «Til Betlehem». Det er ei bok med adventstankar for kvar dag i desember fram til og med juledag. Artikkane er litt lengre enn i ei vanleg andaktsbok, men det er ikkje lange stykke.

Målet med boka er å gje adventstankar med bibelsk substans, og ikkje for mykje fabulering og kåsering. Det er også eit mål å få fram breidden i GT sine profetiar om den komande frelsaren, Herrens tenar, og gje glimt frå dei ulike «juleevangelia» i NT, og det som er sagt om Jesu kome og atterkome.

Boka er skriven av Johannes Kleppa, og vil vera på marknaden i god tid før advent. Bok vil særleg verta seld på Sarepta sin møte, men også i kristne bokhandlar.

BIBEL SOMMER PÅ

Vi var veldig spent på hvordan Bibelsommer på Centro Sarepta ville bli, etter at vi måtte holde stengt to somre på rad på grunn av pandemien. I tillegg fikk vi flystreik og en strøm av nyheter om varmebølge i Spania.

Vi hadde fått på plass gode talere, sangere og vertskap, og vi var bestemt på å gjennomføre arrangementet uansett antall påmeldinger. Vi har erfart tidligere somre at om vi har få påmeldte, er der alltid noen nordmenn og nordiske som er på ferie i området og gjerne stikker innom på noen av møtene.

Etter hvert fikk vi noen påmeldinger, og nokså mange kvelder fikk vi besøk av ferierende som oppholdt seg i området. Noen hadde stoppet her i området med bobil og noen eier eller leier leilighet her i nærheten.

Tilbakemeldingene fra gjestene har vært veldig gode når det gjelder stedet, møtene, maten og det gode fellesskapet.

Her er eksempler på noe av det gjestene har skrevet i gjesteboken vår:

"Tusen takk for kjempefine dager her på senteret! Mer har storkosa oss! God mat, fine møter, flotte mennesker. Fine turer og opplevelser! Me kommer gjerne igjen!" fra en familie med tenåringer.

" Tusen takk for gode dager på Sarepta! Me har storkosa oss! Veldig kjekt å være med på turer -Altea, Guadalest, Safariparken og i dag til blomsterfossen (Fonts d'Algar), og Villajoyosa. Takk for god hjelp!

Takk for god mat, fin sang og Gilde møter. Guds velsignelse over senteret og alle som jobber her." fra to damer.

Styreleder Misjon Sarepta:

Johannes Kleppa

telefon: 91 87 13 14

E-mail:

johanneskleppa@hotmail.no

Leder møtevirksomhet

Norden: Hans Bergane

telefon: 41 76 76 88

E-mail: hbergane@misarepta.no

Leder Utland: Andreas Norbye

telefon: 48 06 52 45

E-mail: anorbye@misarepta.no

CENTRO SAREPTA

Utenom møter og utflukter ble det også i sommer gjort et stort og godt arbeid i hagen. Det startet egentlig med at vi fikk besøk av en ungdomsskoleelev på arbeidsuke, som sammen med sin far klippet bort en stor hekk i hagen vår. Senere fikk vi besøk av en som likte seg svært godt oppe i en gravemaskin. Han leide like godt en slik og fjernet alle røttene til hekken. Også en av de store Tujaene langs veien måtte bøte med livet i sommer.

Vi er enormt takknemlig for den store innsatsen som legges ned her på senteret av gjester både de som bor her og de som kommer innom, ansatte og styremedlemmer!

Men vi er også svært takknemlig for hver og en gjest som bor her hos oss, eller som kommer innom, men først og fremst til Gud som velsigner oss med flotte gjester og at vi opplever flotte

dager sammen.

Til tross for nyhetene om varmebølger fikk vi også denne sommeren oppleve at her må vi ha det mest behagelige klimaet i Spania. På senteret har vi ikke sett gradestokken over 35 grader, og det vanligste har vært fra 28-31 grader. Med kjøling på alle rom og et fint saltvannsbasseng i hagen er det nokså greit leve med disse temperaturene.

Vurderer du en utenlandstur neste sommer, håper jeg at vurderer en tur hit til oss på Centro Sarepta!

Vi regner med å ha programmet for neste sommer klart i god tid før jul.

Har du spørsmål eller ønsker å komme hit, ikke nøl med å ta kontakt på post@centrosarepta.no

Velkommen!

Tekst: Arild Melberg

Misjon Sarepta:

- www.misarepta.com
- E-mail: post@misarepta.no
- Postadresse: Misjon Sarepta, Roskhadle 46, 4365 Nærbo
- Kontonummer: 3000.31.58000
 - IBAN: NO2830003158000
 - Daglig leder: Ole Andreas Meling, telefon: 99 50 34 87

Centro Sarepta:

- www.centrosarepta.no
- E-mail: post@centrosarepta.no
- Adresse: Carrer de Levant 10, El Romeral Buzon 594, 03580 Alfaz del Pi, Alicante, Spania.
- Daglig leder: Arild Melberg, telefon: 90 19 39 90

Arrangementer på Centro Sarepta:

- ✓ Fjellturleir 10. til 16. oktober 2022
- ✓ Bibeluker 29. august 2022 til 26. mai 2023
- ✓ Fjelltur-leir 27. februar til 05. mars 2023
- ✓ Sykkle-leir 13.-19. mars 2023
- ✓ Les mer på våre web sider og på Facebook.
- * Ta kontakt på post@centrosarepta.no
- * www.centrosarepta.no
- * <https://www.facebook.com/centrosarepta.no>

BØNNEEMNER

Ansatte og deres familier:

I Norge: - Jan Tore Olsen, Hans Bergane, Ole Andreas Meling og Kristian Fagerli, Even Ydstebø, Elisabeth og Tor André Haddeland.

I Spania: - Arild Melberg, Eiríkur Arildsson Melberg, Paola C. Nordbye, Andreas Norbye, Felipe Lobo, Isabel Alicia Parra Vargas, Liliana Adar og Katerina Parra.

- Formann Johannes Kleppa og for resten av styret. Alle frivillige forkynnere.

- Be om at vi får leve godt med Jesus, at vi må se Guds vei, og at Gud kan virke kraftig gjennom sitt ord.

- Be om at det må melde seg på noen til bibelskolen 2022, både norske og spanske.

- Be om at vi må ledes til de rette kontakter i Spania.

- Be for teltmakere vi støtter i Nord-Afrika

- Be om at vi må ledes rett når det gjelder diakoniarbeid i Spania

- Takk for at vi har fått Centro Sarepta i Spania

- Takk for at vi har fått nok penger til å drive arbeidet til nå

- Takk for de som er blitt frelst gjennom arbeidet til nå!

- Be for møtevirksomheten i Norge. Be om vekkelse og åndelig hunger!

- Be om at forkynnere må få ha et budskap å gå med!

- Be for at Gud må drive ut nye forkynnere og misjonærer i Norge og Spania.

SAREPTA SOMMERLEIR

Klokka har passert midnatt. Kvikksølvet på veggen vaker rett under tretti grader. Sangsikadene kveder sin kveldsvise i lyset fra taklyktene på Centro Sarepta. Roen har senket seg over leiren hvor små og store i løpet av dagen har vært samlet til bibelundervisning og ulike aktiviteter. Fra bassenget høres plaskelyder og fniset, dempet latter. Noen timer tidligere var det de yngste barna som frydet seg i det klare saltvannet. Nå er det tenåringsgjengen som nyter et forfriskende bad før en vennlig og bestemt Felipe om få minutter vil be dem finne veien til køyene.

I sofagruppen rett bortafor sitter takknemlige foreldre som har fått med seg mye siden soloppgang. Ikke minst takket være et omfattende aktivitetstilbud for barna som også har hatt egen bibelundervisning. Flere mødre uttrykker glede over å kunne få med seg alle møtene samt noen ettertraktede

minutter med feriefølelse, uten å måtte holde et øye med de små.

Med oss gjennom hele langhelga hadde vi den nordafrikanske pastoren som også besøkte Fyresdal i sommer. Lørdag formiddag tok han oss med inn i fortellingen om Rut, om katastrofen som rammet familien i Moab og møtet med gjenløseren Boas. Videre trakk han linjene til Kristus som kom for å kjøpe oss fri fra loven, så vi «kunne få retten til å være Guds barn» (Galaterbrevet 4,5).

Lørdag kveld ble ordet gitt fritt etter talen. Flere benyttet muligheten til å dele hva Jesus hadde gjort i livene deres.

Etter bibeltimen fredag kommer ei voksen dame bort til meg. Med tårer i øynene takker hun for muligheten til å komme på leir. Sønnen hennes advarte henne før hun reiste om at «tilbudet» hun hadde fått hørtes for godt ut til å være sant. Jeg må minne henne om at det

er støttespillere i Norge som har gjort det mulig for oss å tilby denne økonomiske hjelpen til å være med på leir. Denne gangen er det et par-tre voksne deltagerer som får leiren nesten gratis. Vanlig deltagerpris for voksne er 750 kroner, også det en kraftig subsidiert pris. Takk til deg som gjør dette mulig!

Deltagerne var i hovedsak barnefamilier, men det var også en håndfull tenåringer og noen besteforeldre. En storfamilie hadde tatt turen helt fra Barcelona (drøyt fem timer i bil) for å ha feriedager sammen på leir. Aller lengst reisevei hadde imidlertid en

deltager som kom luftveien helt fra Tyskland. Vi er takknemlige for at alle senger (og noen madrasser på gulvet) var i bruk. Et lite skår i gleden var det at et par ble stående på venteliste, men det kan forhåpentligvis bidra til at de melder seg på enda tidligere neste gang.

Også denne gangen samlet vi deltagerer fra ulike deler av kirkelandskapet her i Spania. Noen går til daglig i megakirkene Hillsong har i Valencia og Barcelona, mens andre kom fra mindre sammenhenger. Den største markedsføringen er det definitivt tidligere

Foto: Carolina Costa De Frantzen

leirdeltagere som står for.

De to venneparene vi møter rundt bordet etter avslutningsmøtet søndag formiddag representerer noe av denne variasjonen.

Lupita og Roberth (til høyre) går i Hillsong-menigheten i Valencia, mens Nadia og Paco går i en liten baptistmenighet litt innover i landet. De hadde ikke møtt hverandre før, men de setter pris på å ha blitt kjent på Sarepta-leir.

Samtalen rundt bordet dreier seg om talen som Felipe holdt på avslutningsmøtet hvor han beskrev den onde som en hund i bånd. Han forkynte også budskapet om en barmhjertig Gud som har gjort oss «levende med Kristus, vi som var døde på grunn av våre misgjerninger» (Efeserbrevet 2,5).

Jeg spør dem om hva de setter

mest pris på med å være på Sarepta. Roberth tenker seg om litt før han svarer.

- Det må være forkynnelsen, det er fint å få høre fra Bibelen både morgen og kveld.

- Og så er det godt å være her også for ungdommene våre, repliserer Lupita som sammen med Roberth har tatt med seg de to sønnene på leir.

Paco trekker fram det trygge fellesskapet, at selv om man ikke kjenner hverandre fra før, oppleves det naturlig å dele både tro og liv.

- Vi ble invitert med av venner som hadde vært her på påskeleir. Neste gang er det vi som skal invitere med oss nye, røper han og smiler lurt.

Tekst: Andreas Nordbye

Du kan VIPPSe til oss

vipp

Søk på VIPPS-nummer 11616 eller på SAREPTA

Takk for din gave til Misjon Sarepta!

Velkommen tilbake til Sareptasommer i Fyresdal

Uke 30 neste år ønsker vi igjen velkommen til Fyresdal. Det vil bli informasjon om påmelding etter hvert.

Vi spurte 2 familier om hvordan det var å være på leir.

Runar og Kari Haaland kom med hele sin familie til Fyresdal. Jeg traff noen smilende, skjønne barn på møte på Frøyland. Jeg måtte høre hva de husker fra sommerferien.

Mari (7) – Trampoline, bading og at jeg ville få nye venner.

Kristen (16) – Det var gildt. Mye folk, og veldig godt opplegg for ungdommane. Det var gode møter. Kristen valgte vekk slotten for å være helt til slutt på campen!

3. Benjamin (4 ½).
Kjekkast å gå i kiosken!

4. Ruben (10). Kjøre tube og bada!

På spørsmål om de vil tilbake, var det ganske så stor enighet: - Ja, vi vil til Fyresdal neste sommer også!

Andrine, Olav Andreas og Leela Bergsland bor i Notodden, og deltok på Sommer i Fyresdal. Vi spurte dem om hva som sitter igjen etter campen.

Leela (10) - Det gøyeste var å kjøre tube etter vannscooter. Det var også gøy å få nye venner og møte andre kristne barn, for det er ikke så mange kristne på min alder på skolen min.

Andrine (31): Eg syns det var ei god veke på alle måtar. Fellesskapen med andre kristne i ulike aldrar er veldig

verdiful og oppbyggelig. Det er unikt å komme til ein plass med så mange ein aldri har møtt før, og at ein likevel føler seg så heime.

Olav Andreas (30): Jeg satte pris på de gode samtalene. Og for meg er det viktig med kombinasjonen av alvor og lek i forkynnelsen og latter i aktivitetene. Dette syns jeg fungerte veldig godt på bibelcampen.

Vi kjem gjerne tilbake neste år!

Tekst: Ole Andreas Meling

Fast givertjeneste?

Me løfter i lag, er et slagord som brukes mye på Jæren. Er vi mange, så blir det ikke så tungt å bære for den enkelte.

Misjon Sarepta er avhengig av at noe som vil være med å bære økonomisk. De som gir fast, er med å skape forutsigbarhet for oss, samt det kan hjelpe deg i givertjeneste.

Det er nå svært enkelt å lage en slik avtale ved å gå inn på misarepta.no/stott oss. Her er det bare å følge anvisningen.

Misjon - forsamlinga sitt DNA

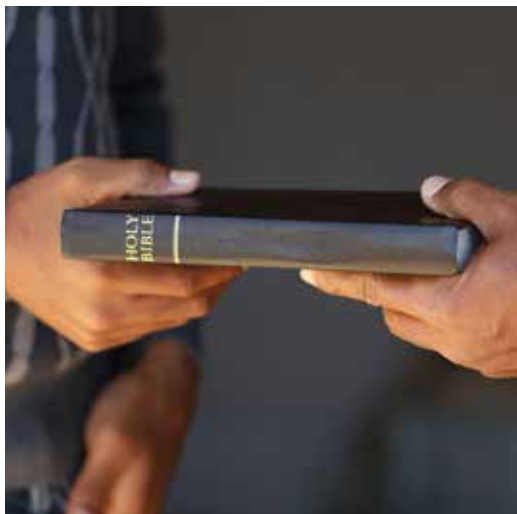
Eg las nett ein reportasje i Dagen om Credokirken i Bergen, tidlegare Levende ord, som fyller 30 år. Dette er ei forsamling som har ei opprivande og turbulent historie bak seg, og det er nesten utruleg at forsamlinga har overlevd. Det er nokså stor forskjell på Credokirken og Misjon Sarepta, både når det gjeld teologisk profil, arbeidsomfang og arbeidsmåte – sjølv om forsamling har dempa sin teologiske profil i forhold til slik det var.

Det var likevel eitt moment som slo meg då eg las reportasjen, og som kan vera til lærdom både for Sarepta og

andre, og der eg faktisk trur vi er litt like. Det gjeld forståinga av og vekta på misjon. Det er ein del av identiteten.

På spørsmål om kva som gjorde at forsamlinga overlevde den striden og avskallinga som skjedde, svarar ein av leiarane: «Vi holdt fast på noen av grunnpilarene i menighetens DNA.» I den samanhengen framhevar satsinga på misjon. Sjølv då forsamlinga var på konkursens rand og måtte ta opp eit stort lån, heldt dei oppe misjonsarbeidet utafor landets grenser. Han grunnjev det med at misjon «det er vårt DNA». Det vonar eg også kan seiast om Misjon Sarepta: «Misjon er Sarepta sitt DNA.»

Eg er på Centro Sarepta når eg skriv desse linene. Nett no er vi utan gjester og elevar på huset, ved at dei som var her, reiste i dag. Vi har to unge danske jenter som volontørar, og arbeidet går sin trufaste gang med undervisning på norsk eller nordisk. Vi driv oppsøkande arbeide rundt i Spania, digital

undervisning på spansk, diakonalt arbeid i området og støttar misjonsarbeid i Nord-Afrika. Nokre gonger kan vi tenkja at det skjer for lite og at det kostar for mykje pengar, men då får vi tenkja som Credokirken: Misjon er vårt DNA.

Frå nyttår og fram til i sommar var den økonomiske utviklinga i organisasjonen vanskeleg. Det minka stadig på kontoen. Då var det lett å byrja å tenkja at vi måtte redusera arbeidet for å få økonomien til å gå i hop. I slike situasjonar er det ekstra viktig å minna seg på at misjon er sjølv DNA-et, og her kan vi altså læra av Credokirken. I løpet av sommaren snudde plutselig den økonomiske situasjonen seg for Sarepta, slik at vi på nytt kunne våga å tenkja meir offensivt. Det verka som at Herren sette oss på ein økonomisk trusprøve, og så svarte han oss på ein måte som gjorde oss skamfulle for tankar som hadde byrja å ta tak i oss. Dette er vi takksame til Gud for, og til dei som svarte på Herrens kall til å gje.

Når det minkar på ressursar, anten det er folk eller pengar, er det fort gjort å prioritera det aller næraste, og nedprioritera det misjonsarbeidet som er lengst borte. Realiteten er at slik prioritering berre aukar problema, kort og godt fordi vi har gløymt at misjon er og skal vera alle kristne menneske og alle kristne forsamlingar sitt DNA.

Frå ei side sett er det sjølv sagt at misjon er ei forsamling eller ein kristen organisasjon sitt DNA, fordi det lærer Guds ord oss. I det verkelege livet er det langt frå like sjølv sagt, fordi vi lett let oss styra av eigne tankar og meiningar rundt oss, framfor av Herrens ord og vilje. Vi treng difor stadig å minna oss sjølv på dette og halda det fram i misjonsarbeidet. Det må vera ei stadig bønneoppgåve for Misjon Sarepta, at misjon er Sarepta sitt DNA.

Tekst: Johannes Kleppa

Fast givertjeneste med **Avtale Giro** -enklerer blir det ikke!

JA TAKK! Jeg ønsker Fast Givertjeneste med AvtaleGiro.

Avtalen kan når som helst sies opp ved å kansellere avtalen i din nettbank, eller ved å sende mail til post@misarepta.no

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./Sted: _____

E-mai: _____

Mottaker:	Mottakers konto:	Kroner:
Misjon Sarepta Org. 913786602	3000.31.58000	
	Maks beløpsgrense pr. trekkmåned:	

*PS! Vi anbefaler at du setter maksimums beløpsgrense til kr. 4 000,- per trekkmåned, for å ta høyde for eventuelle fremtidige endringer.
Du vil uansett aldri bli trukket for mer enn det avtalte beløpet.*

(kryss av)

- Betalingen gjelder: Fast givertjeneste
- Jeg ønsker å betale: Månedlig Kvartalsvis Halvårlig Årlig
- Jeg ønsker å betale: 15. i måneden 20. i måneden 25. i måneden

Belast mitt konto nr.

Avtalt beløp jeg ønsker å gi til Misjon Sarepta er: _____ kroner
Beløp settes her

(KID-nummer fylles ut av Misjon Sarepta)

KID

Ja, jeg ønsker skattefradrag på mine gaver:

Mitt fødselsnummer er:

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------

Ektefeller må inngå hver sin giveravtale hvis begge ønsker skattefradrag.
Maksimalt fradrag er kr 25 000. Gaver utover dette betraktes som ekstragave til misjonen.
I januar får du tilsendt bilag til selvangivelsen. Minstebeløp for skattefradrag er 500 kr/år.

Sted/dato: Underskrift:

Sendes til: Roskhadle 46, 4365 Nærbo/post@misarepta.no

www.misarepta.com
www.centrosarepta.no

